

Arkiv: <arkivID><jplD>
GBNR-312/19, FA-L42
JournalpostID:
Sakshandsamar:
Dato: 01.10.2021

Saksframlegg

Saksnr.	Utval	Møtedato
149/21	Utval for areal, plan og miljø	13.10.2021

Klage på vedtak om dispensasjon for frådeling - gbnr 312/19 Tveit nedre RÅDMANNEN SITT FRAMLEGG TIL VEDTAK

Klagen vert teke til følgje og vedtak i sak 103/21, datert 23.06.2021, vert omgjort. Nytt vedtak blir likelydende som administrasjonens avslag datert 01.02.2021.

Vedtaket vert et nytt enkeltvedtak partane kan klage på.

Grunngjevinga går fram av saksutgreiinga.

Heimel for vedtaket er forvaltningslova § 33, jf. plan- og bygningslova § 19-2.

Utval for areal, plan og miljø 13.10.2021:

Handsaming:

Framlegg frå Anne Grete Eide-Ap:

Utval for areal, plan og miljø tek ikkje klagen til følge og opprettheld tidligare vedtak i saka.
Utval for areal, plan og miljø kan ikkje sjå at klagen inneheld nye moment i saka.

Framlegget vart samrøystes vedteke.

Rådmannen sitt framlegg fekk ingen røyster og fall.

APM- 149/21 Vedtak:

Utval for areal, plan og miljø tek ikkje klagen til følge og opprettheld tidligare vedtak i saka.
Utval for areal, plan og miljø kan ikkje sjå at klagen inneheld nye moment i saka.

Saksopplysningar

Eigedom: Gbnr. 312/19
Adresse: Melandsvegen
Tiltakshavar/eigar: Vidar Dalland Kvalvåg og Kari Fosse Dalland, Jannike Eikanger og Kristoffer Bauge

Klagar: Statsforvaltaren i Vestland

Saka gjeld klage på vedtak fatta av utval for areal, plan og miljø, sak 103/21, om dispensasjon frå arealformål LNF for frådelling av ny grunneigedom til oppføring av bustad.

Vedtaket har følgjande ordlyd:

«APM- 103/21 Vedtak:

Klagen vert teke til følgje og vedtak i sak 20/18632 vert gjort om. Med heimel i pbl §19-2, vert det gjeve dispensasjon frå LNF- føremålet i gjeldande kommunedelplan for Meland for fradeling av ny grunneigedom til oppføring av bustad med utleigedel.

Grunngjeving:

- Eigedom er allereide frådelt frå landbrukseigedom.
- Omsøkt område kan ikkje nyttast til landbruk, då arealet ikkje er eigna. Det er lite sannsynleg at arealet vert disponert til landbruk i framtida.
- Det er ikkje konflikthar mellom dei nåverande landbruksdrift og eksisterande bustader i området. Naboegedomar er positive til utbygging, og vil gjerne benytta høve til å kobla seg til kommunale leidningar.
- APM støtter uttale fra Vestland fylkeskommune om at det skal setjast vilkår om utbetring av eksisterandeavkjørsel frå fylkesvei før det kan gjevast igangsettingsløyve.

Etter ei samla vurdering er fordelane ved å gje dispensasjon klart større enn ulempene.»

Saka har vore handsama av APM 2 ganger tidlegare.

1. behandling

Areal, plan og miljø (APM) utsette saka i påvente av fysisk synfaring.

Saka blei samrøystes vedteke.

2. behandling

Areal, plan og miljø (APM) var på synfaring i sak 103/21 før møtet den 23.06.2021.

Saka blei samrøystes vedteke.

Klage

Kommunen har mottatt klage frå Statsforvaltaren i Vestland over vedtak fatta av utval for areal, plan og miljø, sak 103/21.

Klagerett og klagefrist

Statsforvaltaren i Vestland har klagerett som sektorstyresmakt.

Vedtak i sak 103/21 er sendt ut den 07.07.2021. Klagen er mottatt den 03.08.2021 og er ikkje mottatt innan fristen.

Klagefristen er 28.07.2021.

Som følgje av at klagen er mottatt etter fristen i denne saka må ein vurdere om klagen kan tas til behandling.

Vilkåra for at klagen kan tas til behandling er om parten eller hans fullmektig ikkje kan lastast for å ha oversitta fristen eller for å ha drøyd med å klage etterpå, eller om det av særlege grunnar er rimeleg at klagen vert prøvd, jf. Forvaltningslova § 31.

Statsforvaltaren i Vestland skriver i følggebrev til klage at klagen egentlig skulle sendast 14.07.2021, men at den ved ein feil ikkje vart sendt. Om ein ser på dato i klagebrevet er datoen den 14.07.2021. Statsforvaltaren ber om at kommunen behandler klagen sjølv om klagen er sendt inn etter frist. Klagefristen er oversitta med 6 dagar. Det er ikkje noko som tilseier at ein har drøyd med å klage etter at ein var merksam på at klagen ikkje vart sendt 14.07.2021. Som Statsforvaltar skriv i brevet kan det sjå ut som om klagen ikkje vart sendt 14.07.2021, og om det er riktig ber ein kommunen om å behandle klagen sjølv om klagefrist er oversitta.

På bakgrunn av det vert det vurdert at parten ikkje kan lastast for å ha oversitta fristen eller for å ha drøyd med å klage etterpå. Vilkåret for at klagen kan tas til behandling er oppfylt.

Sakshandsamingsfrist

Kommunen sin frist for å saksførebu klagesaka for klageorganet er 8 veker. Saka blir behandla i møte 13.09.2021 og blir ikkje handsama innan fristen.

Om klagen ikkje vert teke til følgje vert saka sendt Statsforvaltaren i Vestland for endeleg avgjerd så snart møtebok ligg føre, og seinast innan 2 veker etter møtedato. Som følgje av at det er Statsforvaltaren i Vestland som er klagar, vert klagesaka vidare sendt til departementet for oppnemning av setjestatsforvaltar.

Om klagen vert teke til følgje vert vedtaket eit nytt enkeltvedtak partane kan klaga på.

Planstatus

Eigedomen ligg i uregulert område innanfor det som i kommunedelplanen sin arealdel for Meland er definert som arealformål LNF.

Den er i matrikkelen oppgjeve med ein storleik på ca. 5.276,1 m². Det er søkt om frådeling av parsell på ca. 1,5 - 2 mål.

Dispensasjon

Tiltaket har trong for dispensasjon frå arealformål LNF i gjeldande kommunedelplan for Meland.

Kart/foto



Foto sendt inn av grunneigar



Klagegrunnar

Klagen er i hovudsak grunngjeve med følgjande:

- Kommunen kan berre dispensere dersom omsynet bak det formålet området er sett av til i arealdelen av kommuneplanen og plan- og bygningslova (pbl.) sine formål ikkje vert vesentleg tilsidesette. I tillegg må fordelane ved å gje dispensasjon vere klart større enn ulempene.
- Kommuneplanen har vore gjennom ein omfattande prosess, og er vedteken av kommunestyret. Det skal ikkje vere kurrant å gjera unntak frå gjeldande plan.
- Viktig at endringar ikkje skjer ved dispensasjonar, men at endringane vert behandla etter reglane om kommuneplanlegging og reguleringsplanlegging.
- Statsforvaltaren i Vestland rådde frå dispensasjon i brev av 22.12.2020, og viser vidare til dette fråsegnet som grunnlag for klagen. Brev følgjer vedlagt.
- Det omkringliggjande området har også kulturlandskapsverdiar.
- Den omsøkte tomten ligg på ei høgd som vil verte godt synleg.
- Statsforvaltaren er ikkje samd med vurderinga som er gjort i vedtaket om at det aktuelle arealet ikkje er eigna til landbruk, og at det difor er lite sannsynleg at arealet vert disponert til landbruk i framtida. Statsforvaltaren viser til at aktuelt areal er registrert som innmarksbeite og produktiv skog i marklagskart, og i tillegg er definert som kjerneområde landbruk i temakart som er lagt ved kommuneplanen.
- At det ikkje er konflikthar knytt til landbruk i dag betyr ikkje at det ikkje vil vere slik i framtida.
- Alver er ein kommune med stort press på areala, særleg nær senterområde. Difor særleg viktig at interessene knytt til endra arealbruk vert handterte gjennom arbeidet med kommuneplanen og ikkje ved tilfeldige dispensasjonar.

Det vert vist til klagen i sin heilskap som følgjer vedlagt.

Grunneigar har sendt inn uttale til klage 26.09.2021.

Uttalen er i hovudsak grunngjeve med følgjande:

- Eigedomen er allereie satt av til bustad, og er godkjent for det, sjølv om delar av eigedomen ligger i eit LNF-område.
- Ingen konflikt med landbrukseigedom som er tilgrensa.
- Naboer er positive til tiltaket.
- Eigedomen er stor, og det er ønskje om å legge til rette for at fleire kan bu her.
- Alver kommune og fylke har investert store sumar på kommunal VVA. Det for å legge til rette for meir busetnad på Tveit.

Det vert vist til uttalen i sin heilskap som følgjer vedlagt.

VURDERING

Administrasjonen viser til vurderinga som vart gjort ved handsaminga av søknaden og legg denne til grunn. Det vart gjort følgjande vurdering:

«Dispensasjon

Det er to vilkår som må vere oppfylt for å gje dispensasjon. For det første må dei omsyna som ligg bak føresegna det dispenserast i frå ikkje verte vesentleg tilsidesett. For det andre må fordelane ved å gje dispensasjon vere klart større enn ulempene, etter ei samla vurdering.

Ved dispensasjon frå planar skal det leggjast særleg vekt på nasjonale og regionale rammer, og det bør ikkje gjevast dispensasjon frå planar når ei direkte råka statleg eller regional styresmakt har gjeve negativ uttale til søknaden.

Ved dispensasjon frå lov og forskrift skal det leggjast særleg vekt på dispensasjonen sine konsekvensar for helse, miljø, tryggleik og tilgjenge.

Kommunen kan setje vilkår for dispensasjonen. Vilkåra må liggje innafor ramma av dei omsyn lova skal ivareta, og det må vere ein naturleg samheng mellom dispensasjon og vilkår, til dømes slik at vilkår så langt som mogleg kompenserer for ulemper dispensasjon kan medføre.

Omsyna bak LNF-føremålet er i hovudsak å verne om samfunnsinteresser knytt til å ta vare på store samanhengande landbruksområde, å hindre oppstyking av landbruksarealet, ta vare på naturverdiar og kulturlandskap i området.

Det avgjerande punkt i saka vil vere om frådelling som omsøkt inneber at fordelane med å gi dispensasjon er «klart større» enn ulempene etter ei samla vurdering. Kommunen har normalt ein streng praksis for frådelling av parsell i LNF-område gjennom dispensasjon. Dette er LNF-område som ikkje har endra karakter og kan ha bruksnytte som landbruksområde etter vår vurdering.

Ifølgje uttale frå Landbrukssjefen av 28.12.20 er det fleire ulemper ved dispensasjon her:

Landbruk vil peika på at jordbruksarealet på Tveit er i drift og at det er fleire aktive bønder med husdyrdrift, og det er bra om ein kan planleggja slik at ikkje bustadhus kjem for tett på jordbruksarealet med tanke på å førebyggja konflikhtar knytt til beitedyr, støy, lukt, støv frå landbruksdrifta.

Omsøkt bustadeigedommen ligg nord-vest for fv. 247 saman med landbrukseigedomar, tre einebustader og ein fritidseigedom. Eigedommen ligg i område avsett til produktiv skog og innmarksbeite i gårdskart frå NIBIO.

Administrasjonen vurderer plassering av heile vegtilkomst og delar av framtidig bustad med utleige i område definert som innmarksbeite som uheldig.

Sjølv om at gbnr 312/19 ikkje sjølv har landbruksdrift, har den eit areal på 5.276 m² og parsellen nord for vegen kunne ha vore nytta til landbruksdrift. Frådelling av 1,5-2 mål frå eigedommen fører til oppstyking av landbruksareal og har negativ verknad på både garden på gbnr 312/1 og 3/12/5 og på arealdel bestemt i kommunedelplanen for Meland.

Omsøkt eigedommen vil bli liggande tett på eksisterande landbruksarealet med ulemper som støy, beitedyr, lukt og støv frå landbruket. Dette er ein relevant ulempe ved søknaden som kommunen har plikt til å leggje vekt på.

Sjå utsnitt frå gårdskart:



I kommunedplanen er det i nærleiken avsett areal for framtidig bustadutbygging (B_10) område for LNF-spreidd bustad (LNF-ja/SB_2, Hopland). Det er i desse områda kommunen gjennom arealplanprosessen har bestemt at ein ønskjer busetnad. Arealplanen skal gjennom dette mellom anna sikre busetting i denne delen av kommunen.

Statsforvaltaren i Vestlandet har også påpeikt følgjande omsyn den 22.12.20:

Det omsøkte området består av mark som er registrert som innmarksbeite og produktiv skog i markslagkart. Vi viser til at det eit nasjonalt mål å omdisponere så lite dyrka mark som mogleg. Det nye huset skal også ligge rett ved samanhengande innmarksbeite på naboeigedomen. Fritt omsetjelege bustader tett opptil landbruksareal kan føre til konflikter kring støy og lukt frå landbruket. Kulturlandskapet vil også få eit meir bygd preg.

Alver kommune er i sterk vekst, noko som gjer det viktig å sikre planmessig styring av busetting og arealbruk i kommunen. Dersom det vert gitt dispensasjon vil eigedomen vere fritt omsetteleg, og kommunen har ingen styring med om framtidig busetting vil leggje press på sosial infrastruktur som til dømes barnehage, skule eller liknande. Busetting vil auke både bil- og gangferdsel i området. I tillegg er ikkje kommunal VA-trase for Holme-Tveit ferdigstilt. Kommunen kan ikkje utelukkande vurdere søknaden om frådeling for framtidig oppføring av bustad med utleige isolert, men må sjå det samla utbyggingspresset i kommunen og på staden i samheng. Praxis må vere føreseieleg og omsynet til likehandsaming må takast i vare. Dersom kommunen seier ja til dispensasjon i føreliggjande sak vil det

vere vanskeleg å peike på landbruksomsyn ved etterfølgjande søknader som grunngeving for avslag.

På bakgrunn av det ovannemnde, og fordi kommunen har plikt til å legge vekt på uttalen frå Fylkesmannen i Vestland, kan vi ikkje sjå at vilkåra for å kunne gi dispensasjon som omsøkt er oppfylt.

Samla konklusjon:

Administrasjonen har kome til at omsyna bak lova si føremålsføresegn vert sett vesentleg til side ved dispensasjon som omsøkt. Vidare finn administrasjonen etter ei samla vurdering at fordelane ved å gi dispensasjon ikkje vil vere klart større enn ulempene. Vilkåra for å gi dispensasjon frå gjeldande arealformål i KDP Meland er dermed ikkje til stades i denne saka, jf. pbl. § 19-2.

Søknad om dispensasjon vert avslått.»

Vidare viser administrasjonen til vurderinga som var gjort ved førre klagebehandling, ved klage frå tiltakshavar:

«Det vert vist til at ein stillar seg undrande til at den planlagde bustaden kan føre til konflikthavar kring støy og ukt i frå landbruket. Det vil alltid kunne vere ein risiko, og det er noko ein som hovudregel lyt begrensa. Eit av momenta er at eigedomen vert fritt omsetteleg i det opne bustadmarkaden. Det vil sei at ein på sikt kan få konflikt ved eit eventuelt sal. Sjølv om intensjonen er at ein skal bu på eigedomen sjølve er det alltid ein risiko.

Eksisterande busetnad er etablert før gjeldande kommuneplan vart vedteken, og er difor ikkje samanliknbar med tanke på dagens situasjon. Kva gjeld godkjent bruksendring frå fritidsbustad til heilårsbustad er det snakk om eksisterande bygningsmasse, og ikkje ein ny etablering. Det vert vist til at det ved eit avslag vert gjort usakleg forskjellsbehandling i saksbehandlinga. Vilkåra for usakleg forskjellsbehandling er at det skal vere både rettsleg og faktisk likskap mellom sakene. Vilkåra er kumulative, som betyr at begge vilkåra må vere oppfylt. Rettsleg likskap gjeld lovverk og plangrunnlag på den tid vedtaket vart fatta.

Saker det vert vist til må vere like eller samanliknbare med tanke på dei faktiske og rettslege forhold. Kommuneplanen for tidlegare Meland kommune var gjennom ein revisjon i 2019. Det gjer at denne saka har eit

nytt plangrunnlag. Det er heller ikkje like saker. Det er dermed ikkje faktisk likskap mellom sakene og det ligg dermed ikkje føre usakleg forskjellsbehandling.

Området er gjerne godt eigna til både landbruk og bustad. Men ei bustadbygging i eit så pressa og attraktivt område må gjerast gjennom plan. Gjeldande kommunedelplan var vedtatt i 2019 og er difor forholdsvis ny. I gjeldande plan er området sett av til arealføremål LNF. Det skal ikkje vere kurrant å gje dispensasjon frå nyare planar, mellom anna på grunn av faren for utholing i planverket. Eit anna moment er at planane skal vere forutseielege både for innbyggjarar og som verktøy i arealplanlegginga.

Landbruk viser i si uttale, datert 20.05.2021, at eigedomen den ønska parsellen skal delast frå er tidlegare delt i frå til bustadføremål og at omdisponering og deling av jordbruksarealet vart behandla den gongen bustadtomten vart oppretta. Vidare vil eigedomen synast som landbruksareal i gardskartet til det vert tatt i bruk til føremålet det er blitt frådelt til. Arealet er gjerne ikkje landbruk formelt sett, og det er ikkje store landbruksfaglege omsyn på akkurat det omsøkte arealet. Spørsmålet vert difor om ein skal tillata fortetting av området. Ei fortetting bør skje gjennom plan for å sikra god disponering av areala.

At ein ikkje eig eller at det ikkje er tomter til sals i same område er personlege omsyn som ikkje kan tillegast vekt. Dette vil gjelde for mange i ulike områder i kommunen. Om ein skal legge desse momenta til grunn vil det vere stor fare for presedens. Det same vil gjelde dei andre personlege fordelane som nemnd i klaga. Ved vurderinga av fordelar og ulemper skal personlege omsyn tillegast liten vekt, og samfunnsmessige omsyn tillegast stor vekt.

Det er positivt at grunneigar og naboar ikkje er negativ til bustadbygging, men det må som nemnd ovanfor gjerast gjennom plan for å sikra gode løysingar på sikt. Eit moment oppi dette er for å kunne planlegge og lage gode løysingar knytt til potensielle konflikhtar til landbruket og for å sikre at dette ikkje er eit areal som kan nyttast til landbruk. Kommunen har ikkje noko å utsette på val av bustad, det er sjølve plasseringa i nærleiken av landbruket i eit LNF-område som er utfordrande i denne saka.

At infrastrukturen er svært god med både daglegvare, og barnehage og skule i nærleiken er positivt. Men det talar endå meir for at ein må sjå ei fortetting av området i eit større perspektiv, og at dette eventuelt må gjerast gjennom plan. Det vil medføre at ein kan kartlegge behov og moglegheiter på ein ryddig måte.

Det er rådmannen si vurdering at det ikkje har komen fram nye opplysningar i klagesaka som tilseier at klagen skal takast til følgje og vedtaket gjerast om.

På denne bakgrunn rår rådmannen til at klagen ikkje vert tatt til følgje.»

Utval for areal, plan og miljø tok klagen til følgje, og saka vart sendt til Statsforvaltaren i Vestland for klagevurdering. Administrasjonen heldt ved vurderinga som vart gjort under førre klagebehandling og rår til at

klagen frå Statsforvaltaren i Vestland vert teke til følgje.

Av nye moment i denne klagesaka viser Statsforvalteren i Vestland til at det omkringliggjande området også har kulturlandskapsverdiar. Sidan tomten ligg på ei høgd vil det verte godt synleg i landskapet. Vidare er aktuelt areal registrert som innmarksbeite og produktiv skog i marklagskart, og i tillegg er definert som kjerneområde landbruk i temakart som er lagt ved kommuneplanen. Ein er difor ikkje samd med vurderinga som er gjort i vedtaket om at det aktuelle arealet ikkje er eigna til landbruk, og at det er lite sannsynleg at arealet vert disponert til landbruk i framtida. Administrasjonen er samnd med Statsforvalter i desse momenta og viser til tidlegare vurdering om at ein eventuell endring av arealet må gjerast gjennom kommuneplanlegging eller reguleringsplanlegging. Dette vil og kunne ta vare på omsyna til eventuell konflikt knytt til landbruket.

Dette gjer seg også gjeldande ved at Alver er ein kommune med stort press på areala, særleg nær senterområde. Difor er det særleg viktig at interessene knytt til endra arealbruk vert handterte gjennom arbeidet med kommuneplanen og ikkje ved tilfeldige dispensasjonar.

Grunneigar viser i si uttale at eigedomen allereie er satt av til bustad, og er godkjent for det, sjølv om delar av eigedomen ligger i eit LNF-område. Eigedomen ligg i eit LNF-område og må følgje det som ligg innunder formålet. Plasseringen av eksisterande bustad og rundt bustaden er i gardskart vist som bebygd, og har difor ikkje landbruksmessig verdi. Plasseringen av omsøkt frådelt tomt og eventuell ny bustad er i gardskart vist som innmarksbeite og produktiv skog. Det er difor ikkje samanliknbart, og gjer seg ikkje som ei sjølvfølge at det skal vere fleire bustader i nærleiken. At eigedomen er stor nok til å kunne dele i frå til ei ny tomt er ikkje eit moment i seg sjølve. Det er arealformålet og markslaga ein må sjå på, som er dei same og vil difor ikkje opne for bygging sjølv om eigedomen er delt i frå.

Det vert vidare vist til at eigedomen er stor, og det er ønskje om å legge til rette for at fleire kan bu der. Alver kommune og fylke har investert store sumar på kommunal VVA. Det for å legge til rette for meir busetnad på Tveit. Administrasjonen viser til at ei eventuell fortetting må tas gjennom kommuneplanlegging eller reguleringsplanlegging, som nemnd i tidlegare vurdering.

Elles er det ikkje komen nye moment i uttalen som ikkje allereie er vurdert ovanfor.

Det er rådmannen si vurdering at det har komen fram nye opplysningar i klagesaka som tilseier at klagen skal takast til følgje og vedtaket gjerast om.

På denne bakgrunn rår rådmannen til at klagen vert tatt til følgje.

Aktuelt regelverk

1. Den som er part eller som har rettsleg klageinteresse har rett til å klage over vedtaket, jf. forvaltningslovens § 28.
2. Klagefristen er tre veker frå den dag underretninga om vedtaket kom frem til parten. Det er tilstrekkeleg

at klagen er postlagt innan fristens utløp. Dersom klagen kjem inn etter fristens utløp, vil den bli avvist. Klagen kan likevel tas under behandling når det ligg føre særlege grunner eller klager ikkje kan lastast for forseinkinga, jf. forvaltningslovens §§ 29, 30 og 31.

3. Dersom ein part meiner at vedtaket ikkje er grunngeven, kan det settast frem krav om dette innan klagefristen utløp, jf. forvaltningslovens §§ 24 og 25.
4. Klagen må nemne det vedtaket det klagast over, kva som ønskes endra og vere underteikna av klagaren eller hans fullmektig. Klagen bør grunnjevast, jf. forvaltningslovens § 32.
5. Vedtaket kan gjennomførast sjølv om det er påklaga. Klager kan likevel be om å få utsatt iverksettinga av vedtaket, inntil klagefristen er ute eller klagen er avgjort. Statsforvaltaren kan på sjølvstendig grunnlag ta stilling til spørsmålet om utsatt iverksetting av vedtaket, jf. forvaltningslovens § 42.
6. Med visse begrensningar har partane rett til å sjå dokumentane i saka, jf. forvaltningslovens § 11.
7. Kommunen vil kunne gje nødvendig veiledning for at alle partar skal kunne ivareta sine interesser på best mogleg måte, jf. forvaltningslovens § 11.
8. Kommunen sin frist for å saksførebu klagesaka for klageorganet er 8 veker, jf. plan- og bygningslova § 21-8, jf. byggesaksforskrifta § 7-1 c.
9. Der Statsforvaltaren i Vestland er klagar, vert klagesaka vidaresendt til departementet for oppnemning av setjstatsforvaltar. Sakshandsamingsfrist for oppnemning av setjstatsforvaltar er 6 veker, jf. plan- og bygningslova § 21-8, jf. byggesaksforskrifta § 7-1 e.
10. Der vedtaket er endra til gunst for klager i klagesaken, er det adgang til å kreve dekning for nødvendige og vesentlige kostnader til advokat eller utgifter til annen juridisk bistand. Kravet må vere framsett innan tre veker etter at underretning om det nye vedtaket er kome frem til klager, jf. forvaltningslovens § 36.
11. Søksmål om gyldigheten av vedtaket, eller krav om erstatning som følgje av vedtaket, kan ikkje reisast utan at ein har brukt sin adgang til å klage på vedtaket og klagen er avgjort av høgste klageinstans. Søksmål kan likevel reisast når det er gått 6 månader frå klage fyrste gang ble framsett og det ikkje skyldast forsømmelse frå klagars side at klageinstansens avgjerd ikkje ligg føre, jf. forvaltningsloven § 27 b.

Vedlegg i saken:

03.08.2021	Oversender klage - Alver - gbnr 312/19 Tveit nedre - oppføring av bustad - dispensasjon	1593762
03.08.2021	Klage - Alver - 312_19 - Tveit nedre - oppføring av bustad - dispensasjon.pdf	1593763
24.06.2021	Klage på avslag på søknad om dispensasjon for frådelling - gbnr 312/19 Tveit nedre	1560150
21.05.2021	Uttale til klage	1560816
22.02.2021	klage på avslag	1515211
22.02.2021	Klage på avslag- dispensasjon - gbnr 312/19 Tveit nedre	1515210
01.02.2021	Avslag på søknad om dispensasjon for frådelling- gbnr 31219 Tveit nedre	1505668
05.01.2021	Uttale - Dispensasjonssøknad for oppføring av bustad med utleigedel - Fv 5314 - gbnr 312/19 - Alver kommune	1494020
29.12.2020	Uttale frå landbruk - søknad om deling og dispensasjon for nytt bustadhus GBNR 31219 Tveit nedre	1492573
22.12.2020	Uttale - Alver - 312/19 - Tveit nedre - oppføring av bustad - dispensasjon	1491881
01.12.2020	dialog VA avdeling og kart	1482004
29.09.2021	Uttale på klage frå grunneigar - gbnr 312/19 Tveit nedre	1619333